

τού πειραμάτος τουτού διπλοίαρχος είχεν άρο-
στα, καὶ δὲ παραγρυπόνδιν λατρός οὐδεποτέ ἔκαθεν
ἀδροῦντιν γὰρ παρέμενή. Κατὰ τὴν ἐν τῷ θύματι
διαιμονὴν αὐτοῦ διπλοίαρχος Βέππη ἐπεφεστο μὲ
τεμάχια λεπτοκοπημένα καέατος, μὲν αὐγὰ βρα-
στά, μὲν ζωαδόν, τέλος καὶ καρφέν. Λάπεσθε δέ τὸ
πρόσωπον τοῦ ἀρμφίδιου κατὰ τὴν 10 ἑπτερινὴν
ῶραν τῆς 10 Μαρτίου, ἐν ἀρχαὶ νεγεῖ, ἐπενφι-
μούντος μανιωδῶς τοῦ παρισταμένον ἀπειραρίθ-
μου πλήθους.

Κυρία Στρατιώτισσα

Νοημοσύνη καὶ ἀγαθότης.

ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ

Νέος τις σπουδαστής, μέλλων νὰ δώσῃ ἔξε-
τάσεις εἰς μάθημα, οὐτεινος δὲ δυσκολία προήρ-
χετο ἐξ ἀντικειμένου καθαρῶς μηνημονικοῦ, ἀνέ-
γνω καὶ ἐπανέγνω τὸ βιβλίον οὔτεις, ὡς εἴπαθε
οἰόγωσιν τῶν ὄφθαλμῶν. Νὰ ἔξακολουθησῃ πλέον
ἡτο ἀδύκατον, καὶ οὖμας ἐξ τουτοῦ τοῦ ζητή-
ματος ἔξηρτο τὸ μέλλον του.

Εἰς μάτην διήρχετο κατὰ μῆκος καὶ κατὰ
πλάτος τὸ δωμάτιον του, δοκιμάζων ν' ἀπο-
μημονεύσῃ τὸ μάθημα του (εἶχε δὲ τὴν ἔξιν γά-
μειταὶ γεγωνιαὶ τῇ φωνῇ), ἐντελῶς καλὰ δὲν
κατώρθωνε νὰ τὸ μαθῇ. Απελπις λοιπὸν ἐρρίφθη
εἰς τὸ ἀνάκλιτρόν του.

Αἴφνης ἀπὸ τὸ πέταυρον, ὅπου ἴστατο ψι-
τακός τις, δὲ μόνος του σύντροφος, ἀκούεται φω-
νὴ, ἥτις ἀρχίζει καὶ λέγει ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέ-
λους ὅλον τὸ μάθημα χωρὶς ἐν λαθοῖς, καὶ χω-
ρὶς ἔνα δισταγμόν. Τὸ ἀξιόλογον ζῶον, ὃς ἐὰν
συνηθάνθη τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀποστολῆς
του, ἔκαμεν δὲ τι καὶ δὲ σπουδαστής ἐπὶ 15 κατὰ
σειρὰν ἡμέρας. Ο σπουδαστής ἔδωκε λαμπρὰς
ἔκτασεις.

ΒΑΦΗ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ

Πότε λοιπὸν θὰ παύσῃ ἡ πρόδος αὕτη τῆς
τέχνης τοῦ καλλούς; Ἐχομεν μέχρι τοῦδε χρῶμα
κατὰ βούλησιν, κόψην κατ' ἀρέσκειαν, ὀδόντας
κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μας. Απὸ τοῦδε δινάρεσθαι
νὰ παρατείνωμεν ἐπ' ἀπειρον καὶ τὴν νεότητα.
Ίδου σήμερον ἀνακάλυψις μπερθαίνωνσα πᾶν δὲ, τι
εἰδομεν μέχρι τοῦδε. Ἐπιτήμων τις Γερμανὸς
εὗρε τὸ μέσον νὰ βάπτη δρπας θέλει τοὺς ὄφθαλ-
μους τῶν ζῶων καὶ ἰδίως τῶν ἀνθρώπων. Εἰς
ἀπόδειξιν δὲ τῆς βεβαιότητος ἀνὴρ παραγγέλεται,
καὶ τῆς ἀθωότητος τῶν μέσων του, συμπειρά-
γει μεθ' ἔκπτου μίαν γαλῆη, ἔνα κύνα, ἔνα πίθη-
κον καὶ ἔνα ζεῦγος μαύρων, οἵτινες ἔχοντες ευστα-
σίας τὰ πειράματά του, καὶ φέρουσιν ἐφ' ἀευτῶν
ἀναμφισθέτητα τὰ μαρτύρια τῆς τέχνης του.
Του μὲν πιθήκου ἡ ἵρις εἶνε κυτρίνη ὡς τὸ χρώ-
μιον, ἡ τῆς γαλῆης ἐρυθρὰ χρυσοφηλίνη, καὶ ἡ
του κυνός ρόδογρος. Κατόπιν δὲ τοῦ πειράματος
ἄλλα τὰ πλεον ἀξιοσημειώτα δειγματα τῆς

ἀληθῶς ὑπερφυοῦς ταῦτη, τέχνης εἶναι δὲ μαῦ-
ρος καὶ ἡ μαύρη. Ιατρεῖον τούτων τοῦ πειράματος

Ἀμφότεροι οὗτοι φέρουσιν ὄφθαλμούς ἀπο-
λύτως ἀσυναρμόστοις. Καὶ δὲ μὲν δρόπη φέρει τὸν
ἕτερον ὄφθαλμον μέλανας ὡς δὲ ἔβενος, τὸ δὲ
ρούν κυανόχρουν ὡς δὲ οὐρανός. Ή δὲ μαύρη, οἷον
θέλουσα νὰ ὑπερβῇ τὴν περίφημον ἡρωΐδα τοῦ
Βαλέα, Τὴν γρυπόδρθαλμον κόρην, ἔχει τὸν μὲν
δεξιὸν ὄφθαλμὸν μάργυροςειδῆ, τὸν δὲ ἀριστερὸν δὲ
κατινοβολοῦσθα λαμψίν οὐλως γηραιοειδῆ.

*Ο Γερμανὸς ίατρός, δοτις ἔχαμε τὴν ἀνα-
κάλυψιν ταύτην, βεβαιοῦ, ὅτι τὰ φαινόμενα ταῦτα
εἶναι τὰ πειραματικὰ ἀποτελέσματα τοῦ δὲ τι
αὐτὸς ἀποκαλεῖ ὀπτικῆν μεταλλαγῆν.

Γνῶμαι καὶ σκέψεις ηθικαὶ τοῦ δουκός

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.] ΞV. *

Αἱ περὶ τοῦ ἀνθρώπου κρίσεις τῶν ἔχθρων αὐτοῦ
πλησιάζουσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν πλειστέρον,
ἢ αἱ ὑπὲρ ἑαυτοῦ κρίσεις αὐτοῦ τοῦ ιδίου.

459. Πολλὰ φάρμακα θεραπεύουσι τὴν ἐκ-
ρωτος αἰσθένειαν, αὐδὲν δύνασεῖναι ἀνεπισφαλές.

460. Πάντως ἀγνοοῦμεν τὸ τι τὰ ἡμέτερα πάθη
ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς νὰ πρᾶξωμεν.

461. Τὸ γῆρας εἰδος εἶναι τύραννος ἀπαγορεύον-
τος ὅλας τὰς ἡδονὰς τῆς οὐδέτητος, ἐπὶ ποιη-
θανάτου.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Βολταΐρος εἰπε ποτε πρὸς τὸν Ἰωσήφ Βερ-
νεϊ. «Σεις, κύριε Βερνέ, θὰ μεταβῆτε εἰς τὴν α-
θανασίαν! Εχετε τὰ σταθερώτερα χρώματα!»

— Τὰ χρωματά μου δὲν ἔχουν καμμίαν σύ-
χοισιν με τὴν μελάνην τας, ἀπεκρίον μετριο-
φράγως δὲ διάσημος καλλιτέχνης.

* * * Ευπροσθεν τοῦ φωτογραφείου τοῦ κ. Μιωτά-
του:

— Α! νὰ ἡ φωτογραφία τοῦ βουλευτοῦ*

— Τὶ δυοιότης! Νομίζεις ότι θὰ μιλήση;

— Φευγεῖς, φίλε μου!

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ο πρὸς μικροῦ ἀποβιώσας Γάλλος συγγραφεὺς
Μιρεκούρ ἐδημοσίευσε ποτε ἐν τινὶ φιλολογικῇ
ἐφημερίδῃ βιαίωταν ἀρθρὸν κατ' Ἀλεξάν-
δρου Δυμᾶ, τοῦ πατρός, οὐ τινος δὲ οὐδεὶς ἀγαν-
κησας ἔξειλεν ἀμέσως τοὺς μάρτυράς του πρὸς
τὸν σατυρογράφον, διὰ νὰ τὸν ζητήσωσι, λόγον.

— Εργεσθε ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Δυμᾶ, οὐδὲν;
ἡρωτησεν δὲ Μιρεκούρ.

Κρούει τὸν κώδωνα, καὶ πρὸς τὴν πρόσελθού-
σαν ὑπήρχτριαν λέγει:

Φέρεις ἐδῶ τὸν οὐίον μου! Ἐγενέφεστό γάλλοι
· Ἡ τροφὸς ἐπανέρχεται προσάγουσις παιδάριον τετραετὲς ἢ πενταετὲς μὲ τὸ πρόσωπον κατέχοιστον ἀπὸ τὰ Σαχαρικά. Οἱ Μικροκύροι αποέξει
φεταὶ τότε σοβαρότατα πρὸς τοὺς ζένους τους
καὶ «Κύμοι τοὺς λέγεις εἰμι αἱ πεπεισμένοι, ὅτι
οἱ οὐίοι μου ἔχει τόσην σχέσην μὲ τὴν τιμὴν ἐ-
μοῦ, δόσην οἱ οὐίοι τοῦ κ.» Αλεξανδροῦ Διηγῆ με-
τὴν τιμὴν τοῦ πατρός του. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἀ-
παραίτητον τὰ πρόσωπα νὰ είναι τὰ αὐτὰ, ζητή-
σατε λόγον. ἀπὸ τοῦτον γράψαμεν τὸν
κατέπικτον οὐνούνικον τοπό τοντούδει, γνωτύντοντον
Μικρὸς διαιτούσος ἐποπτὸν κατηκουμένην μὲ τοὺς
Μηδενισμόδεις. Ἡ φυλλοθήση τόπου, ὅπου δέκ
έπειταν τοπολογία.

ΙΩΝΑΣ.

* * * 'Η κερδόσκοπία ἐντοτε δὲν ἔχει νὰ κάμη παρὰ δλίγα τινὰ βήματα, ὅπως ἀποβῇ ἐν τῶν πολλών εἰδῶν τῆς αλεπούδης.

* * * Εν τῇ θλιβερᾷ ἀριθμητικῇ τῆς ἡλικίας
οἰονδήποτε πολλαπλασιασθεὶ καὶ ἀνά κάμης, οὐ
δέποτε θὰ κατορθώσῃς να κάμης τὸν πολλαπλα-
σιασμὸν: δίξεις εἰκοσιετέρη.

* * Εἶνε συμφορώτερον να θεωρήται τις πόλη-
λακις ως εύφυης, πάρα να ήγε πράγματι.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

“Ο Γλάδστων εἴνε θεὸν Ἀγγλίας δὲ ήρως τῆς
ημέρας. Οὐδέποτε οὐδεὶς Λίλιος πολιτειώδες διή-
γειρε τοσαύτας ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκθλωσεις ἀγάπης
καὶ ἀφοσιώσεως. Οἱ ἀριθμὸι τῶν πρὸς αὐτὸν καθ'
ἐνάστην ἐπιστελλόμενων συγχρητηρίων γραμ-
μάτων τοσοῦτον ἔπειονύζησεν. ἐπ' ἐγγάτων, ὡςει
ἡγαγκάσθη νὰ δηλώσῃ ὅτι δεν δύναται πλέον
νὰ ἐπιστολογραφῇ, αἰτεῖται δὲ συγγνώμην ἀτε-
μὴ δυνάμενος νὰ ἀπαγτᾷ κατ' ἴδιαν πρὸς τὰ ἐ-
πιστελλόμενα αὐτῷ ἀπειράσιμα γράμματα.

Ἐκ τῶν 237 νεων μελῶν τῆς ἑνεστώσης ἀγγλικῆς Βουλῆς, 150 εἶνε ἐμποροὶ καὶ βιο-
μήχανοι, 52 εἶνε νομικοί, 44 δικηγόροι, 30 σρα-
τιωτικοί, 2 ναυτικοί, 3 πρόφητες πίπλωμάται, 6
δημοσιογράφοι, 7 μηγανικοί, 5 τραπεζῖται, 2
ζυθοπόλιται, 3 ἱατοί, 6 ἐνοικιασταὶ κτημάτων,
4 τυπογράφοι, οἱ δὲ λοιποὶ κτηματιῖαι, ὑπάλ-
ληλοι, βαρδῶνοι καὶ οἱ εὐπατεριδῶν. Πλουσιώ-
τατος τῶν βουλευτῶν εἶνε ὁ μπουργὸς Χάρτιγ-
κτων, πρωτότοκος μίδος τοῦ δουκὸς τοῦ Δεβον-
στιοῦ, ἔχοντος περὶ τὰς διακοσίκις χιλιάδας λιτῶν
στερλινῶν ἐπησίαν πρόσοδον μόνον ἐκ τῆς ἔγ-
γειου ἀμύτου περιουσίας.

Τὸ 1879 ἔτος ὑπῆρξεν δὲ τῶν καρδιαλεωτάτων διὰ τινας Ἀμερικανῶν κερδοσκόπους, οἵτινες ἤσαν, ἡδη ἐκατομμυριούμηνοι.

Τὰ κέρδη τοῦ ἔτους 1879 ἦσαν διά τὸν Βενδερβίλτ 150,000,000 φράγκων· τὸν Τζατίν Γουλδ 75,000,000 τὸν Ρούσσελ Σκιτζ 50,000.

000· τὸν Σιδηνὸν Δικλον 50,000,000· Ἰάκωβον
Ρ. Κλῆς 40,000,000· Ἀτικῆς τινες πτωχοί,
κερδίσαντες 3 καὶ 4 ἑκατομμύρια μόνον, δέν
εἶναι αὗται σημειώσεως· Ὅθεν καὶ ἀς διέλθωμεν
ἐν σιωπῇ τὰ δύναματα αὐτῶν·

πολαιωπώλης τις τού Λουδίνου κατέχει
σημερόν τὸ χράνιον τοῦ Κουφουκίου! Τὸ χράνιον
τοῦτο εἶνε ἐκτεθειμένον πρὸς πωλήσιν, ἀλλ' ἀ-
γοραστῆς δεν εὑσίσκεται. Πῶς τὸ χράνιον τοῦτο
κατήντησεν ὡς εἰς τὸ Λουδίνο; Ἰδού τὸ πῶς.
Οὐτε τὸ χράνιον τοῦτο εὑσίσθη ἐν τοῖς Θερινοῖς
ἀνακτώροις τοῦ αὐτοκράτορος, ἢτο γρὺσσοδετον
καὶ ἀδαμαντοκόλλητον. Ἡ ἀξία του ἀνέβανεν
εἰς 250,000 φράγκα. Οὕτως ἔχον τὸ χράνιον
τοῦτο ἐδελέασε κατακτηὴν, διτὶς ἐποτίμησε
να παραγωγοῖς εἰς αὐτὸ ἀλληγ τινὰ μικρὰν θε-
σιν ἐν τῇ σκευοθήῃ του.

Ἐν ἑτεί 1862 τὸ κρανίον ἔλαμπεν ἐν δείγματι τινὶ τῆς παγκοσμίου Ἐρθρεώς, διόπου οἱ θεάτραι τὸ ἔθαυμαζον ἐκστατικοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ,
Ο very beautiful (ω, ποιὺς ωραῖον!) λέγοντες.
Ἐκτός φεύ! οἱ μὲν ἀδάμαντες οὔχονται, τὸ
δὲ κρανίον, ἐπινελθόν εἰς τὴν φυσικήν του κατάστασιν, δὲν ἐλκύει πλέον ἐφ' ἐκυτοῦ εἰμὴ τὰ
κειδιάματα καὶ τὰ σκωμματα τῶν θεωρέων.

Ἐπιτελοῦσα οὐκοφουκίος ἦτο φιλοσόφος,
καὶ βεβαίοτατα θὰ βλέπῃ ἀνωθεν τὸ πρᾶγμα
τοῦτο μεριδῶν. Οὐ ταῦτα νιστάνοι πάντας
τοι Γάλλος καθηγητής ἐλέγχων τὰς κυρια-
αῖτινες, παραμελοῦσαι τὰς τοῦ ἴδιου αὐτῶν φύ-
λου συγήθεις ἀσχολίας, ἐπιθυμοῦσι καὶ ἐπιζη-
τοῦσι βικηφούς καὶ διπλώνυματα τῆς φιλολογίας
καὶ τῶν ἐπιστημῶν, ἔγραψε κατ' αὐτὰς τὰ ἑ-
πόμενα: «Ἄι τῷ γυναικῶν ἑσθῆτες δομέραι
βραχύνονται, ἐν τῷ τούμαντίον τῶν ἄγρων τὰ ἐν-
δύματα γίνονται μακρότερα. Αἱ νεάνιδες ἵππεύ-
ονται γυμνάζονται φρατῶσιν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς
κολυμβητικῆς, τῆς σπαθασίας, τῆς ἐπὶ σκα-
πόνι βολῆς. Τὰ θεατρα ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν δρα-
μάτων καὶ τῇ διακοσμήσει τῆς σκηνῆς οὐδόλως
πλέον προσέχουσι μὴ προσκρούσωσιν εἰς τὴν γυ-
ναικίαν αἰδῶ.

»*Η Βουλὴ, τὰ δημόσια μαθήματα καὶ τὰ κατ-φενεῖα αὐτὰ Βοιθόνιαι εὑμέρωφων φοιτητοιῶν, θε-*